

PAULA SIMONE

Handgevoerd, met
de hand van de
maker. Het is een
soort van
religieus geloof.

STEPHAN VANFLETEREN

‘Ik heb intussen alle religies ter wereld actief bezig gezien, en gemerkt wat de gevolgen ervan zijn. Voor mij hoeft het allemaal niet. Ik heb geen behoefte aan een god, ik denk dat het belangrijkste is dat we er hier op aarde het beste van maken’

CARL DE KEYZER

(47) IS FOTOGRAAF BIJ HET GERENOMMEERDE AGENTSCHAP MAGNUM, MAAR NOEMT ZICHZELF EVEN GRAAG DOCUMENTAIREMAKER EN REIZIGER. 'IK WOON HEEL GRAAG IN BELGIË, HET IS MIJN THUISBASIS, MAAR IK KEN HIER WEINIG MENSEN DIE DE WERELD ALS HUN SPEELTUIN ZIEN.'

Wat zijn de ankers in uw leven?

Zonder twijfel het fotoagentschap Magnum. Magnum staat voor een hele groep fotografen, gelijkgestemde zielen die allemaal op zoek zijn naar waarheid en werkelijkheid. Ik ken niet iedereen van de ongeveer vijftig mensen die bij Magnum werken persoonlijk, maar met een vijftiental van hen heb ik geregeld gesprekken die me enorm stimuleren. Magnum staat voor creativiteit en het stimuleren van creativiteit. Elke maand liggen daar wel een aantal boeken op tafel die me aanzetten om nog méér en beter te doen. Ik durf eerlijk zeggen dat van de acht boeken die ik tot nu toe heb gemaakt - er is er een in voorbereiding - minstens de helft er niet zou geweest zijn zonder de creatieve steun van Magnum.

Mijn ankers liggen meer in de professionele dan in de persoonlijke sfeer. Omdat ik meer dan de helft van het jaar op reis ben, zijn mijn sociale contacten beperkt. Ik woon wel in België, heel graag zelfs, België is mijn thuisbasis, maar ik ken hier weinig mensen die de wereld als hun speeltuin zien. Ik ken wel een aantal mensen, wereldwijd, die ik misschien één of twee keer per jaar opzoek. Het zijn mensen met dezelfde bagage als ik, ze zijn net als ik internationaal ingesteld. Ze vragen geen inleiding.

Wat maakt u gelukkig?

Ik merk dat ik de jongste tijd geluk zoek en vind in de familiale sfeer. Vroeger hing mijn geluk af van het welslagen van een reis die ik had gemaakt, van de kwaliteit van mijn foto's, van het succes van een nieuw boek. Na zoveel jaren merk je echter dat je op een trein zit die weliswaar moeilijk op gang is gekomen, maar die is blijven rijden en dat goed doet. Ik weet dat je in de fotografie, hoe creatief je ook bent, op een bepaald moment niet veel anders kunt doen dan jezelf herhalen. Je hebt je onderwerp en je eigen stijl en daarbinnen blijf je je werk doen. Tegenwoordig kan ik ook gelukkig zijn met andere dingen: ik heb twee prachtige zonen van 8 en 18 jaar, halfbroers. Ik heb een lieve vriendin en ouders die nog leven. Ik ga mijn gezondheid ook meer en meer koesteren. Ik merk af en toe dat ik naar de vijftig ga: de ongebreidelde energie en onvermoeibare werkkraft van vroeger is niet meer zo vanzelfsprekend. Ik moet mijn inspanningen meer doseren.

Kunt u zich voorstellen dat u gelukkig zou zijn mocht men u uw fotoapparaat afnemen?

Tachtig procent, of meer zelfs, van mijn leven is mijn werk. Ik wil dit graag nog zo lang mogelijk blijven doen, ik kán niets anders. Toch vraag ik me af en toe af wat ik nog zou kunnen doen, mocht ik door omstandigheden gedwongen worden de fotografie op te geven. Ik ben de afgelopen jaren in minstens vijftien oorlogsgebieden geweest, ik weet dat ik risico's loop: ik zou op een mijn kunnen trappen, blind kunnen worden, een been verliezen. 'Misschien', dacht ik dan, 'zou ik iets kunnen beginnen in de muziekwereld.' Al vanaf mijn veertiende ben ik gedreven bezig met muziek. Ik zou een opleiding kunnen gaan volgen tot muziektechnicus. Of opnieuw een fotogalerie kunnen beginnen.

Waar vindt u rust?

Ik ben zeer onrustig van aard. Ik kan geen seconde stilzitten. En toch heb ik veel periodes van onwaarschijnlijke luiheid. Ik kan me snel verliezen in schijnbaar onproductieve zaken als surfen op het internet, tijdschriften doorbladeren, lezen of naar films kijken. Eigenlijk doe ik dat zowat de helft van de tijd. Ik ben een ochtendmens. Ik werk van zes tot één en dan val ik stil. Meestal doe ik in de namiddag niet veel. Ook niet op reis. Ik maak meestal 's morgens mijn foto's en ga in de namiddag wat rondhangen op de plaats waar ik toevallig ben. Wandelen, op een terrasje zitten, mensen kijken. Vaak komen dan vanzelf ideeën of oplossingen voor problemen bovendrijven. Het is een rustige, ongedwongen manier van werken die op lange termijn loont.

Daarnaast vind ik rust in muziek. Vroeger in complexe hedendaagse jazz, tegenwoordig meer in elektronische muziek, die ik op het internet opzoek. Ik kan daar uren mee bezig zijn.

Ik ben niet echt een natuurmens. Ik heb meer dan negentig landen bezocht, zie de natuur daar aan me voorbijgaan en kan daar zeker van genieten, maar het is niet mijn onderwerp. Wat niet wil zeggen dat ik geen respect heb voor de natuur. Integendeel. Ik heb in het Amazonewoud, in Tibet, in Afrika, in de Sahara contact gehad met mensen die gespecialiseerd zijn in natuurbehoud en ben me sterk bewust van de stroomversnelling waarin we terechtgekomen zijn. Politiek gezien ben ik een groene jongen.

Waar gelooft u in?

In niets. Ik heb het geloof al op heel jonge leeftijd afgezworen. Ik heb intussen alle religies ter wereld actief bezig gezien, gemerkt wat de gevolgen ervan zijn. Voor mij hoeft het allemaal niet. Ik heb geen behoefte aan een god, en als er al een god zou bestaan, maakt het niets uit. Ik denk dat het belangrijkste is dat we er hier op aarde het beste van maken.

Volgt u uw hart of uw hoofd?

Mijn hoofd, vrees ik. Ik ben altijd redelijk gesloten geweest en praat niet graag over mijn emoties. Ik leg die wel in mijn foto's. Ik ben rationeel ingesteld. Ik ben erg op mezelf aangewezen. Ik ben nogal een technicus. Ik ben het steeds gewend geweest snel beslissingen te moeten nemen, alles zelf te organiseren, pragmatisch te werk te gaan.

Zijn er dingen in uw leven waarvan of waarover u spijt hebt?

Ja. Ik heb twee echtscheidingen achter de rug. Daardoor heb ik mijn twee kinderen niet zien opgroeien, want ze zijn allebei bij hun moeder gebleven. Dat vind ik erg.

Is er iets heilig voor u?

Mijn ochtendkrant. **Waar ik ook ben in de wereld, tussen zeven en acht wil ik weten wat er in de wereld gebeurt.** ■

Vanaf 29 september loopt in het Fotomuseum in Antwerpen een retrospectieve over Carl De Keyzer. www.fotomuseum.be